

Слѣдъ два часа нѣщо кайкѣтъ ся извезе на скелѣтъ на Терапя. Мацко съ едно подскокваніе, като сърна ся ввѣрли на брегѣтъ, тѣрти тогазъ на горѣ и ся спрѣ прѣдъ кѣщѣтъ на вдовицѣтъ Едмондовѣ, та похлопа на вратата. Единъ отъ кайкѣитѣ го гонеше и наближилъ бѣ вече да го хване когато портата на кѣщѣтъ ся отвори, Мацко влѣзе вжтрѣ, и като заключи портата, продума на вдовицѣтъ, която го гледаше нажалено.

Смили ся за мене, госпоже ! Азъ съмъ дѣте сираче ; нѣмахъ да платѣ за превозъ на кайкѣтъ и сега мя гонятъ да мя уловятъ и да мя съспятъ съ бой.

Кайкѣитѣ вече хлопаше силно на портата. Вдовицата Едмондова отвори, извади изъ джобѣтъ си послѣднитѣ си два гроша, и като ся отправи къмъ кайкѣитѣ.

— Що ищешъ ? рече.

Едно момче, което побѣгнѣ изъ кайкѣтъ безъ да плати и влѣзе тука.

— Колко струва прѣвозѣтъ му ?

Вдовицата даде двата си гроша и пошепнѣ :

— Боже мой ! Тѣзи ся послѣднитѣ ми пары ! Избави брата ми и чедата ми спаси.

Мацко прѣвъ пакъ въ живота си осѣщаше какво ще каже признателность. Той бѣ чулъ думѣтъ на вдовицѣтъ колкото излекъ и да бѣше гы рекла тя, и като сложи патерицѣтъ си, рече :

— Господъ да бѣде съ васъ и да вы запази, госпоже ! Ты си сирота сиромашкыня, но пакъ ми помогнѣ въ злочестиятъ ми. Не мя гледай мене тъкѣвъ, госпоже. Ты ще мя видишь, какъ знаѣ и азъ да бѣдж признателенъ за доброто което ми стори ! Вдовица си, види ся ; носишь черны дрехы, клетница.

А като видѣ дѣцата на вдовицѣтъ що бѣха слѣзли и го гледаха нѣжно :